parentib⁹ meis nomē m̄ impoſitum
eſt poncian⁹ vocoꝛ Mai⁹ aūt nomē
xp̄ian⁹ Cūqꝫ fabian⁹ ei ſuadere ni
tereť vt dn̄s ſacrificaret ⁊ ille nulla
ten⁹ adqſceret ſed eū potius dure
increparet iuſſit eū veſtib⁹ ſpoliari
et virgis cedi donec ſanguis ei⁹ vt
fluui⁹ in terrā manarꝫ Deinde pre
patis carbonib⁹ duo iudicia ꝓpoſu
it ei dicēs Aut thura in carbonib⁹
iſtis pone aut nudis pedib⁹ ſuper
eos ambula. Qui ſignū crucis ſibi
in frōte faciēs ſup carbones nudis
pedib⁹ ambulare cepit dicēs Ecce
ego in noie xp̄i ambulo ſup carbo
nes iſtos ignitos. tu mitte ſi potes
in nomie dei tui iouis manū tuā in
aquā calidā et liberet te Tūc irat⁹
iudex iuſſit eculeū preparari et vnci
nos ferreos fieri eūqꝫ ibi ſuſpendi.
Quib⁹ fracti miniſtri deficiētes cla
mabant Ve nobis qꝛ magis torq̄
mur q̄ȝ iſte deteſtabilis. Man⁹ nr̄e
defecerūt et vncini fracti ſūt Tunc
iudex iuſſit eū in yma carceris clau
di poſt hoc in amphitheatrū duci.
duoſqꝫ diros leones ad eū ꝯminu
endū dimitti Sed dū ille orationē
ꝯpleſſet leones cū rugitu veniētes
vt viderūt eū ita manſueti facti ſūt
vt inclinātes capita ſua adoꝛarent
eū Quod vidēs om̄is populus ex
clamauit Magn⁹ eſt dn̄s xp̄ianoꝝ
dimittať ſanct⁹ dei Tūc fabian⁹ vi
dēs ſeditionē in populo fieri iuſſit
eū iterꝫ in carcerē trudi Ubi ange
lica viſione meruit cōfoꝛtari Poſt
hoc plūbo feruēti ꝑfuſus eſt tādeȝ
gladio ꝑcutiť et ſic martir xp̄i pōci
an⁹ triūphauit. xix. kl̄. februarij.

De ſancto poncio martire.

Beati pōncij pr̄ quondā ſe
natoꝛ vrbis rome fuit Mar
cus nomine Mater vero iu
lia Hec cū pregnās ydoloꝝ tēpla
cū viro ſuo poꝛtans munera circui
ret Uenit ad templū iouis. qd̄ cū
ingredereť ſacerdos velato capite
infulat⁹ ad aras ſtabat Qui arrep
tus a demone apprehēdenſqꝫ vela
men ſimul et infulam cepit eā minu
tatim ſcindere voceqꝫ mirabili eiu
lās om̄e templū clamoꝛib⁹ replere
Hec mulier ingens illū in vtero ge
ſtat qui magnū hoc templū ſubuer
tet et deos eius ꝯminuet Marcus
āt et iulia hoc audiētes exangues
facti fugiūt in ꝓpe poſitam domū
arripiēs iulia ſaxū aluū ſuū latera
qꝫ tundēs aiebat Utinā illum nō
ꝯcepiſſem ꝑ quē magnū templū et
numina eius erūt euertēda Melius
eſt vt ego ipa cū hoc deficiā Cūqꝫ
dies pariendi aduenifſet edidit pu
erū honeſtū ſine vlla macula quem
credebat tātis ſupplicijs maceratū
exanimem generari. Mater aūt pu
eri interficere puerꝫ nitebatur. Cui
pater eius dixit Sine non interfici
as eum ſed ſi iupiter voluerit vindi
cet ſe de inimico ſuo Nos autē nō
inijciamus in eum manus noſtras
Sic qꝫ conſeruatus eſt paruulus
quem ex genere ſuo poncium vo/
cauerunt Unde accidit vt in tem
pla ydoloꝛū nunq̄ȝ introduceret
Cū autē veniſſet ad puerilem etatē
magnis doctoꝛibus imbutus oim
ferme philoſophoꝝ ac diuerſarum

artiū lr̄is pollebat. Quadā die dilu
culo ſurgēs cū ad p̄ceptorē ſuū per
geret audiuit xp̄ianos quib⁹ ſanct⁹
pontian⁹ papa p̄erat pſallentes et
dicētes. De⁹ aūt nr̄ in celo oīa que
cūqꝫ voluit fecit. Simulacra gentiū
ꝛc. Hec audiēs puer et ſuſpirās ſpū
ſancto ꝯpūct⁹ flere cepit et eleuans
man⁹ ad celū dixit. O de⁹ cui⁹ laudē
iſti decantāt oſtende m̄ noticiā tuā
cepitqꝫ pulſare ad ianuaꝫ. Tūc ſan
ctus papa reuelante ſibi ſpūſancto
ait. Aperite et ſinite intrare pueruꝫ
Taliū eni eſt regnū celoꝝ. Puer er
go pōtius relictis pedagogis ſuis
in vico ingreſſus eſt cū vno adoleſ
centulo qui cū eo ſtudebat nomine
valerio. Et inq̄ſita v̄itate de carmīe
q̄d audierat eos canē. a ſancto pō
ciano ī fide cū collega ſuo inſtruct⁹
eſt. Qui abeūtes leti quotidie redi
bāt ad hoīeꝫ dei et audiebāt v̄buꝫ
ſalutis. Cūqꝫ rediret pōcius ad pa
trē ſuū req̄ſit⁹ an ꝑcepiſſet aliq̄d a
p̄ceptorib⁹ aiebat. Nunq̄ꝫ melius a
mḡris meis audiui q̄ꝫ hodie vel he
ri. Tandē ip̄e pr̄i ſuo ydola nihil eſ
ſe oñdit. ꝛ introducto ad eū ſancto
pontiano ad fidē eū cōuertit ita ꝙ
ipſe marc⁹ cū ſancto pōciano ep̄o ꝛ
filio ſuo oīa ydola manib⁹ ſuis con
fringēs. baptiſmi gr̄aꝫ cū filio ſuo
et om̄i domo ſua ſuſcepit. Nec mul
to poſt eo defūcto puer pōcius ap
p̄henſus a militib⁹ et in curiā ꝑduc
tus loco pr̄is nolens ac repugnās
ꝯſtituit̄ ſenatoꝛ. Taleqꝫ ei de⁹ gr̄aꝫ
ꝯtulit vt in omni curia vel palacio
ſpecialiter ab oīb⁹ amaret̄. In ipſis
etiā dieb⁹ ponciā⁹ papa glorioſa

moꝛte migrauit ad dn̄m. Poſt quē
acherius prefuit eccleſie menſe vno
Deinde fabian⁹ in pontificatu ſuc
cedens ita beatū pōciū vt verus
pater veꝝ filiū diligebat. Sanctus
autem poncius iam ꝑfectus in deo
omnes facultates ſuas accipiens
beato fabiano epiſcopo tradidit ꝛ
eas pauperib⁹ diſtribui fecit. Duo
bus aūt philippis impatoꝛib⁹ id ē
patre et filio cū eſſet amic⁹ quadaꝫ
die anno. M. a ꝯditōne rome dicūt
ei. Eam⁹ et repꝛopiciem⁹ nobis de/
os magnos qui nos in huius anni
milleſimi circulū natalis rome per/
duxerunt. Quos cū beatus ponci
us diuerſis excuſationib⁹ declinare
niteretur illum velut amicū ſuū ad
ſacrificandum cogebant. At ille vi/
dens datā ſibi a dn̄o occaſionē ait
O p̄ſſimi impatoꝛes cū a deo p̄n/
cipes hominū oꝛdinati ſitis cur nō
ei qui vobis hunc honoꝛē preſtitit
ceruices flectitis et ipſi ſacrificium
laudis offertis? Philippus impera
toꝛ dixit. Propterea et ego deo ma
gno Joui ſacrificiū offerre deſide
ro qui mihi hanc tribuit poteſtatē
Beatus auteꝫ imperatoꝛ eſt deus
de celis qui cuncta de verbo ſuo cō
ſtituit ꝛ gratia ſpūſſancti animauit
Poncianus ſubridens reſpondit.
Ne erres. Quid plura. Imperato
res his ꝛ aliis verbis eius credide
rūt et a ſācto fabiano baptiſati ſūt
Qui. ſ. fabian⁹ ꝛ pōcius oīa magni
tēpli ydola ꝯfregerūt et ipſum fun
ditus ſubuerterunt. Multiqꝫ de po
pulo ad notitiam domini ꝯcurren
tes baptiſmū alacriter ſuſceperunt

Porro imperatores diuerſis in lo
cis fraude decij ſucceſſoris ſui circū
uenti ſūt et occiſi. Deniqꝫ valeriano
et galieno imꝑantibus et xp̄ianos
perſequentibus beatus pontius fi
nes ytalie tranſiens vrbem ſub iu
go alpium ſitā petijt nomine ſime
lam. Ubi ſedens Claudius pro tri
bunali iuſſit eum adduci. Dixitqꝫ ei
Tu es pontius qui vrbem romam
neſcio per quam ſeductionem ꝑtur
baſti. inſuꝑ et primorum principum
mentes abalienaſti? Qui reſpondit
Neminē turbaui neqꝫ ſubuerti. ſed
ab errore demonū eos ad deū ve
rum cōuerti. Cumqꝫ non poſſet ad
ſacrificandum induci preſes iuſſit
omnia tormentoꝝ genera preꝑari
et ait. In eculeo aptatus diſtenda
tur vt omnia tormēta per eius mē
bra decurrant. et tunc videamus ſi
deus eius eruat eū de manu mea
Cumqꝫ eculeo aptaretur beatꝰ pō
cius dixit. Licꝫ incredulitas tua im
poſſibilem deum noſtrum dixerit.
Ego tamē in nomine dn̄i mei Jhu
xp̄i credo vt pene tue ad nihilū re
dacte nullum corpori meo dolorē
incuciant. Cumqꝫ eculeo tenderet
et miniſtri vectibus impoſitis cocle
am retornearent cum magno ſoni
tu eculeus confractus eſt ita vt in
puluerem redactus non cōpareret
et exanimes repentino fulgore qui
ibi aderant redderent. Sanctꝰ vero
pontius letus et interritus ait. Uel
nunc ſaltem o incredule diſce quia
deus noſter potens eſt pios de tē
ptatione eripere. Uos autē iniq̄s
in die iudicij igni perpetuo deputa

re. Tūc preſide cōturbato dixit ana
bius aſſeſſor. Sapientiſſime viroꝝ
aduentantibꝰ nobis adducti ſunt
duo vrſi ex dalmacie montibꝰ mire
magnitudis. Precipe ergo preꝑari
amphitheatrū vt ab eis deuoratꝰ
nō habeat ſepulturā. Juſſu igitꝰ pre
ſidis preꝑatꝰ amphitheatꝝ et bea
tus pontius in arena deponitur. Sta
tim egreſſi duo venatores cū thau
reis et neruicis ſcḋm cōſuetudinē cū
ſtetiſſēt in arena et ſācto dei ꝓuocaſ
ſent vrſos illi excūtes de caueis ſin
guli vtroſqꝫ venatores arripuerūt
et ita eos diſcerpſerunt vt penitus
qui fuiſſent nō cōparerent. Tunc ve
nientes ad ſanctū pontium non au
ſi fuerunt propius accedere aut pe
des martiris oſculari ꝓpter paga
norum cruorem. Sed paulo longi
us ꝓcumbētes nihil leſionis ſancto
martiri ꝑmiſſi ſunt inferre. Tūc cla
mor populi in celum tollitur et gen
tiles omnes clamabant. Unus eſt
deus xp̄ianoꝝ quē pōcius colit. Ef
feratus igitur preſes voce rabida
clamare cepit vt copiam lignorū
et omne genus fomitis afferrēt iuſ
ſitqꝫ dei ſanctum manibus atqꝫ pe
dibus vinciri cathenis ferreis et in
media arena ſtatui et multitudinē
lignorum in circuitu eius extrui ig
nemqꝫ ſupponi. Quod cū factū fuiſ
ſet ignis girans flāmis in ſublime
arenā atqꝫ torquens poſtq̄ꝫ faſti
giū eliſit amphiteatri cōſumptiſqꝫ
omnibꝰ que patibulo ignis fuerāt
preꝑata ita ſāctus dei pontius ab
om̄i ardore apparuit illeſus vt nec
fimbria veſtimenti eius lederetur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Tandem preſes victus atqȝ confu
ſus ait Nunquid omnia tormento
rum genera ſuperaſti et ideo glori
aris nūc vt reliqua euadas tormē
ta? Ecce ꝑmū venerabile apolli
nis templū Accede et ſacrifica Cui
pontius dixit Ego ſacrifico corp⁹
meum ihesu xp̄o quod acten⁹ a pol
lutione ydolorum immaculatū cu
ſtodiui Nam vobis et principibus
veſtris cito ſupueniet vltio diuina
quia iniuſte pereſeq̄mini ſeruos xp̄i
Tunc videns preſes eius conſtan
tiam decretum dedit dicens Duci
te eū et in ſaxo quod riuulo iminet
decollate. corpuſqȝ ei⁹ deorſū mitti
te q̄d et factum eſt Nec multo poſt
completus eſt ſermo quez pontius
predixerat Valerius imperator in
captiuitatez ductus a ſapore rege
perſarum. non gladio ſed ludibrio
omnibus diebus vite ſue merita ꝓ
factis ſuis recepit. ita vt quocienſ
cunqȝ rex Saporus equū conſcen
dere vellet non manibus eius ſed
incuruato dorſo. et in ceruice eius
poſito pede equo membra locaret
Galienus vero cum mediolanū in
trare vellet a militibus ſuis depre
henſus gladijs eorum eſt cōfoſſus
Claudi⁹ aūt preſes et anabius aſ
ſeſſor eadē hora qua ſanct⁹ ponti⁹
decollatus eſt arrepti a demonib⁹
ſuffocati ſunt. naz claudius linguā
morſib⁹ minutatim incidit Anabij
vero oculi e ocauis ſuis vi doloris
auulſi pellib⁹ tenuiſſimis ꝑ ora pen
debant Sicqȝ factum eſt vt in mo
mento temporis ambo expirarent

De ſancta priſca virgine

Beata priſca ciuis romana
clariſſimis parentib⁹ orta.
xiij. etatis ſue anno ab ap
paritorib⁹ ad claudiū eſt adducta
qui iuſſit eam templuz apollinis in
gredi vt ei ſacrificarēt Qua in eodē
templo orante terremot⁹ factus eſt
magn⁹ et ciuitas concuſſa et apol
lo cōminut⁹ et quarta pars templi
ruens oppreſſit multitudinē pagāo
rū et ſacerdotes ydoloꝝ ꝓpter q̄d
expoliata et ceſa et in carcerē reclu
ſa per totā noctez hymnū canebat
et deū glorificabat cōfortata viſita
tione angelica Mane educta de car
cere adipe feruentis piguedinis ꝑ
fundit et minime leſa iuſſa eſt iterū
templū ingredi et ſacrificare Qua
ſignum crucis faciente et orante to
nitruū factum eſt et cecidit de celo
ignis qui cōbuſſit circumſtantes et
purpurā imꝑatoꝛi. a parte dextra
et ydolū redactū eſt in fauillā Tūc
imꝑator iuſſit prefecto cū vncinis
ferreis corpus virginis diſſipari.
Prefectus vero fecit cū ſpatis mē
bra ei⁹ incidi et beſtias ferociſſiās
que eā diſcerperēt exhiberi Que o
rāti ꝟgini in māſuetudinē ſūt cōuer
ſe Tūc carnifices tādiu carnes ei⁹
raſerūt donec ad oſſa pertingerēt
Ipſa vero orāte brachia eoꝝ indo
luerūt et ſic a tormentis ceſſauerūt
Tunc imperator ꝑmens iuſſit eaz
igne cōſumi Qui a magna pluuia
de celo facta penit⁹ eſt extinct⁹ Ira
tuſqȝ iꝑator iuſſit radi comaz capi
tiſ in q̄ credebat magicā cōſiſtē artē
P⁹ hec incluſit eā in tēplo vt fame

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf